

"Wat jullie bieden is zo waardevol" **Bert Frings**

'Respijt' is een raar woord; het klinkt, in mijn oren althans, redelijk positief, maar is het in wezen niet. Uitstel, betekent het, van iets dat onontkoombaar toch gaat komen. 'Respijt-zorg' leerde ik van wethouder Bert Frings, is wat wij, vrijwilligers in de terminale zorg, aan mantelzorgers bieden. Even opschorten van de zware taak, een keer een nacht doorslapen. Even tijd voor jezelf, voor het winkelen, het bruiden, het beppen met vriendinnen. "Maar het is goud waard", zo weet Bert Frings uit eigen ervaring. "Het helpt je het vol te houden. Geeft rust en ruimte voor waar het werkelijk om gaat. Geeft je energie om weer meer partner dan mantelzorgers te zijn, zoals in mijn geval."

Toen zijn vrouw overleed, nu negen jaar geleden, had hij drie jaar mantelzorg, waarvan een jaar bijna fulltime, achter de rug.

Bert: "Mijn vrouw stelde, toen ze echt ziek werd: 'Jij bent mijn partner en nu ook mijn mantelzorger. Als de laatste het van de eerste gaat overnemen, dan wil ik naar een hospice.' Zover is het gelukkig niet gekomen. De professionele pijnbestrijders hebben zich om ons heengeschaard en zo kon ik het volhouden. Dat is zo waardevol, dat een stervende de eigen spullen tot het laatst bij zich heeft, in de eigen vertrouwde omgeving. Dat je de privacy en veiligheid hebt om de laatste eindjes af te ronden. Haar sterfbed kwam te vroeg en was vaak akelig, maar ook intens mooi."

Samenzorg

59 jaar is Bert Frings nu en hij doet weldadig on-ambtelijk aan. Zorg, welzijn en sport 'doet' hij als Groen Links wethouder in de gemeente Nijmegen. Bijna heel Nederland ziet de verschuiving van zorgtaken met lede ogen aan, hij is er blij mee. Zijn linkse hart heeft altijd al gevonden dat het zo moest gaan. Hij is een warm voorstander van 'zelfregie' en 'samenredzaamheid'; sociale wijkteams (er zijn er al elf in Nijmegen) krijgen van hem alle medewerking. En voor 'ja maar' is hij niet gauw gevoelig.

"Stichting Hulpdienst is ook zo'n mooie vrijwilligersclub die op mij kan rekenen. Zij steunen heel veel mantelzorgers, maar dan algemeen, niet de specifieke terminale zorg, zoals jullie doen."

Wat hij en zijn vrouw thuis aan 'samenzorg' jarenlang hebben gedaan is het opvangen van kinderen, die de jeugdzorg uit een gezinscrisis moest halen. En met veel van die kinderen zijn ze ook na het halve jaar crisisopvang in contact gebleven. "Onze eigen kinderen hebben er nooit moeite mee gehad, altijd speelkameraadjes voor het uitkiezen. Rond de kist van mijn vrouw heb ik in totaal zeventien van 'onze' kinderen geteld."

"Als het zo uitkomt wil hij wel eens iemand, van wie het DNA hem geschikt lijkt, aansporen zich als vrijwilliger te melden bij de VPTZ. En na zijn eigen pensioen? "Misschien ga ik me wel bij jullie aansluiten, of bij het vluchtelingenwerk. En wie weet bij allebei.... Ik zie sowieso heel veel vrijwilligersaanbod om mij heen. Het wordt niet minder zoals de media ons willen doen geloven, het wordt alleen anders. Veel jongeren willen best van alles, maar dan in een korter verband. Voor één evenement bijvoorbeeld en dan een volgend jaar weer wat anders."